

W. a'Brakel oor die Kinderdoop (in Engels en Nederlands)¹

“Die doop verseël net die uitverkorenes” – W. a'Brakel

(Nota: beklemtonings en kursief bygevoeg, ek plaas ook 'n paar opmerkings by in voetnotas onder die teks – S. Le Cornu. Die paar ‘notes’ in die engelse vertaling, is van die vertaler [Bartel Elshout] en/of redakteur [Joel R. Beeke])

I. Engels

“... all children of members of the covenant (irrespective of whether these members are converted or unconverted) who die in infancy—be it prior to or after the administration of baptism—**must be considered as saved** by virtue of God’s covenant in which they were born and in consequence of which they are children of the covenant.² If the parents are unconverted and unfaithful to the covenant, this will be imputed to their account, for the son will not bear the iniquity of the father.

One must also consider them to be true partakers and children of the covenant as they grow older, **until they show by their deeds that they are unfaithful to the covenant and thus are no partakers of its promises.** (note 34: *On the basis of this statement, if taken out of context, one could conclude that à Brakel espouses what would later be called the Kuyperian doctrine of presumptive regeneration. However, the reading of this chapter in its entirety will negate such a conclusion.*)³ They then do not fall out of grace, nor is the seal nullified; rather, it is a proof that baptism **was not a seal for them and that they have never truly been in the covenant.**

When, however, **some are converted** after leading a sinful life, baptism was a seal unto them, and they were thus truly included in the covenant and in very deed are partakers of its benefits, being entitled to them already since their childhood. This is true, even though between their baptism and conversion there was but an external resemblance to members of the covenant — in reference to both their personal spiritual state and sound judgment of others. **Baptism only seals the elect.**

... the form for baptism asks of parents and witnesses, “Whether you acknowledge ... that they (their children) are sanctified in Christ, and therefore, as members of His church ought to be baptized?” In order to understand this question correctly, it must be noted:

(1) This form addresses members of the covenant and speaks of their children.

¹ Beklemtonings en kursief bygevoeg. Ek plaas beide die Engelse en Nederlandse teks hier vir vergelyking.

² “Die Woord van God, waaruit ons die wil van God leer ken, getuig daarvan dat die kinders van die gelowiges heilig is. Hulle is nie van nature heilig nie, maar kragtens die genadeverbond waarin hulle saam met hulle ouers opgeneem is. Gelowige ouers moet daarom nie twyfel aan die uitverkiesing en saligheid van hulle kinders wat God in hulle kinderjare uit hierdie lewe wegneem nie (Gen. 17:7; Hand. 2:39; 1 Kor. 7:14).” – Dordtse Leerreëls hfst. 1, artikel 17.

³ Maar is hierdie sin waarby nota 34 deur Elshout/Beeke geplaas is, tog nie niks anders as wat ons volgens die Skrif bely in Dordtse Leerreëls ¾ artikel 15 nie, naamlik die ‘oordeel van liefde’: “Verder moet oor hulle wat hulle geloof in die openbaar bely en hulle lewe verbeter, volgens die voorbeeld van die apostels, baie gunstig geoordeel en gepraat word, want die binneste van die hart is aan ons onbekend.”? In ‘n Konferensie voor die Sinode van Dordt (1618/19), in Delft (1613), word kinders ook by die ‘oordeel van liefde’ ingesluit: “Dat voor God uitverkoren kinderen te houden zijn niet alleen de volwassen, die in Christus geloven en dienovereenkomstig wandel waardig het evangelie, **maar ook de kinderen van het verbond**, zolan zij metterdaad niet het tegendeel bewijzen en dat daarom gelovige ouders, wanneer hun kinderen in hın kindsheid komen sterven, geen oorzaak hebben om te twijfelen aan de zaligheid van deze kinderen.” - De Synode van Dordrecht in 1618 en 1619, W. van’t Spijker e.a. (red.), Houten: Den Hertog B.V.. 1987, bl. 43.

(2) To be sanctified does not imply that the children at that moment⁴ are in truth possessors of the principle of faith, regeneration, and sanctification. It also does not imply that all baptized children are, and particularly, that my child is elect, will be converted, and be a partaker of salvation.

Rather, it means in a general sense that children of members of the covenant, by virtue of the covenant made with them and their children, are entitled to its benefits and will become partakers of them. This is in distinction to the children of those who are not members of the covenant and for whom there are no promises in the Word. The salvation of the latter, if they die in infancy, is a matter which pertains to the sovereign and secret dealings of God, there being no foundation in regard to which something can be stated about them.

And as long as children of members of the covenant manifest nothing which is either in their favor or disfavor, we may not discriminate among them, but by reason of the promise **must deem them to be children of God until the contrary manifests itself**. Therefore, to be sanctified in Christ means to be a partaker of Christ. (footnote 35: *In view of the first part of this paragraph it seems evident that à Brakel is here speaking of federal holiness and federal membership in the covenant of grace, rather than personal holiness and a saving relationship to this covenant. He makes an explicit statement about this on p. 509*)⁵

(3) To be sanctified does not mean to be included in an external covenant, **for there is no external covenant**. The parents have the salvation of their child in view, and not something of an external nature. The sacraments are not seals of an external covenant, but only of the covenant of grace, and signs and seals of the righteousness of faith. Also the child is acknowledged as being sanctified in Christ, which cannot be said in reference to an external covenant.⁶

It is furthermore acknowledged that the child is sanctified prior to baptism, and therefore ought to be baptized. The child therefore does not become a member of the covenant by virtue of baptism; **he was already a member** prior to baptism, and prior to the child's baptism there was also no other covenant but the covenant of grace.

(4) Some wish to change the form and say, "to be sanctified in Christ, or those who are sanctified, must be sanctified in Christ." This is the result of ignorance and misunderstanding concerning this matter. If they wish these words to mean something different than to be in the covenant of grace (which appears to be the intent), I cannot understand on what basis they let their children or other children be baptized, **since there is no other foundation for baptism but the covenant of grace**, of which baptism is a seal.

The Scriptural Defense for the Baptism of Children

Having said this by way of introduction, we must now consider the following question:

Question: May and must children of members of the covenant be baptized?

⁴ Die [GKN sinode van Utrecht 1905](#) (Nederland) het as volg besluit (onder invloed van Bavinck se verbondsbeskouing): "Intusschen meent de Synode, dat de stelling, dat elk uitverkoren kind daarom reeds voor den Doop metterdaad wedergeboren zou zijn, noch op grand van de Schrift noch op grond van de Belijdenis te bewijzen is, dewijl God zijne belofte vervult naar zijne vrijmacht op zijnen tijd, **hetzij vóór of onder of na den Doop**, zoodat het eisch is zich hierover met omzichtigheid uit te laten en niet wijs te willen zijn boven hetgeen God ons heeft geopenbaard."

⁵ Bavinck op sy beurt meen die doopsformulier wys na 'n 'interne heiligheid', nie bloot 'eksterne heiligheid' nie, sien: *In Christus geheilig – Hoe moet die doopsformulier vir kinders verstaan word*, bl. 63ev., [hier](#) beskikbaar.

⁶ Baie gereformeerde teoloë het deur die eeu, o.g.v. die Skrif ge-onderskei, nie tussen twee verbonde nie, maar tweerlei aspekte, dele, kante van die een genadeverbond, bv. J. Calvyn: geestelike en uiterlike doop, innerlike en uiterlike roeping; Ursinus en Olevianus: administrasie/bediening en wese van die genadeverbond; G. Voetius: tweërlei wassing in die verbondsdooop, uiterlik en innerlik; A. Kuyper: inwendige en uitwendige (kant van die) verbond; H. Bavinck: wese en verskyning van die verbond, ens. In *Christus geheilig*, *ibid.*, bl. 17.

Answer: Anabaptists, Socinians, and Brownists answer negatively, but we answer in the affirmative for the following reasons:

First, in the Old Testament children of members of the covenant had to be circumcised; therefore they must also be baptized in the New Testament. The first part of the statement is above controversy. The argument for the conclusion is as follows:

(1) Since there is **one and the same covenant in both testaments**, and this identical covenant also pertains to the children of the Old Testament who were obligated to receive the seal of circumcision, this is also true in the New Testament and they must therefore be baptized.

(2) Baptism has come in the place of circumcision; the external sign has changed, but the seal is the same. “In whom also ye are circumcised ... buried with Him in baptism” (Col 2:11-13). He who is baptized is said to be circumcised, **since they are in essence one and the same sacrament**.

(3) In both sacraments the same matter is signified and the purpose is identical: **cleansing by the blood and the Spirit of Christ**. If children had to be circumcised then, they must also be baptized today. Secondly, children were baptized in the Old Testament. “... that all our fathers were under the cloud, and all passed through the sea; and were all baptized unto Moses in the cloud and in the sea” (1 Cor 10:1-2). It is irrefutable that all their children were included here (Exod 10:24).

In a manner comparable to being baptized by immersion in water, they were all in the sea, and the water in the cloud which was always above them, covered them. This baptism was a seal of their spiritual deliverance, having escaped from the hands of Pharaoh by the water of the sea. They were overshadowed by the cloud—and thus protected against the heat of the sun and the Lord Jesus was present in this cloud (Exod 14:24). **If children were then baptized as members of the covenant, they must also presently be baptized, for they are as much members of the covenant now as they were then.**

Thirdly, the children of members of the covenant are in the covenant, and they therefore are also entitled to the seals of the covenant. Their inclusion in the covenant is evident in Gen 17:7, “And I shall establish My covenant between Me and thee and thy seed after thee in their generations.”

This was not only true in the Old **but also in the New Testament**, for believers from among the Gentiles also are Abraham’s seed and are thus included in that covenant. “... that he might be the father of all them that believe, though they be not circumcised” (Rom 4:11). Peter also confirms this: “Ye are the children of the prophets, and of the covenant which God made with our fathers, saying unto Abraham, And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed” (Acts 3:25).

Add to this 1 Cor 7:14, where we read, “... else were your children unclean; but now are they holy.” **They do not have internal holiness**, as has been proven in the above; rather, they are called holy because one of the parents is a believer, thereby being in the covenant. The holiness of such children is therefore a covenantal holiness (note 35 above: It is critical to bear this in mind when reading the remainder of this chapter.)⁷

An external covenant does not exist, for there is but one covenant between God and believers: the covenant of grace.⁸ The children of members of the covenant are therefore in the covenant. In this respect the Lord calls them His children. “Moreover thou hast taken thy sons and thy daughters, whom thou hast borne unto Me ... that thou hast slain My children” (Ezek 16:20-21). If they are in

⁷ Vir Bavinck se standpunt, sien voetnoot 4 hierbo.

⁸ Sine voetnoot 5 hierbo.

the covenant, they must also indeed receive the seal of the covenant. This is evident in Acts 2:38-39, where we read, "... be baptized every one of you ... for the promise is unto you, and to your children."

Fourthly, ***children are partakers of the benefits of the covenant, the merits of Christ, the promises, and salvation itself.*** "But Jesus said, Suffer little children, and forbid them not, to come unto Me: for of such is the kingdom of heaven" (Matt 19:14). These were not children in the spiritual sense of the word, characterized by humility, but rather natural children who were brought to Jesus, and who were kept away from Him by others, since they were deemed to be too unimportant. The Lord Jesus declares them to be partakers of the kingdom of heaven, ***of which one cannot be a partaker except through Christ.***

Who then would dare to exclude those children from heaven who die in infancy?

Consider also Acts 2:39, where we read that the promise is to your children. Those who are partakers of the promises of the covenant are also entitled to the seal of the covenant and its promises.

Objection #1: *Nowhere is a command found to baptize children.*

Answer (1) Scripture has been given to rational people who know that all must be understood to be members of the covenant who are in the covenant—whether this is the husband, the wife, or the children.

(2) It also is not written: Baptize a man, or baptize a woman, nor are they mentioned by first and last name.

(3) We read in Gen 17:12, "And he that is eight days old shall be circumcised among you, every man child in your generations." In Acts 2:38-39 we read, "... be baptized every one of you ... for the promise is unto you, and to your children."

Objection #2: *Children cannot benefit from this; they do not understand it, and they frequently cry when they are baptized.*

Answer (1) One must not be wiser than God who has thus commanded it. (2) Any additional objections would also be applicable to the circumcision of children. (3) The parents are comforted by baptism. It obligates and stimulates them ***to view their children as members of the covenant and to raise them as such.*** And when children come to the years of discretion, they may derive as much benefit from it as persons who are baptized as adults.

Objection #3: *Christ was not baptized until he was thirty years old; we must therefore also wait with baptism until children come to the years of discretion.*

Answer (1) We would have to conclude from this that one cannot be baptized before thirty years of age. This is refuted by their own practice. (2) The institution of baptism was not until that time. (3) Christ had been circumcised in His youth.

Objection #4: *One ought first to be instructed, repent, and believe before being permitted to be baptized* (cf. Matt 28:19; Acts 2:38; Acts 8:37-38; Mark 16:16).

Answer (1) It is also written, "... if any would not work, neither should he eat" (2 Thess 3:10). Should we then deprive children of food? Who does not see that in both cases the reference is to adults?

(2) We may not baptize any children except those of members of the covenant. Therefore, parents must first become members of the covenant, and as far as they are concerned, instruction, repentance, and faith must precede. These texts therefore do not run counter to the baptism of children of members of the covenant.

Bron: *The Christian's Reasonable Service*, volume 2, p. 5-6-511

Aanlyn: <https://shorturl.at/F2vX3>

II. NEDERLANDS

Kinderen van de bondgenoten moeten als begenadigden aangemerkt worden.

XXV. 7. Alle kinderen van de bondgenoten, 't zij bekeerden of onbekeerden, 't zij voor of na het ontvangen van de doop, in hun jonkheid stervende, **moeten gehouden worden zalig te zijn, uit kracht van het verbond Gods in 't welk zij geboren zijn**, en alzo te Zijn kinderen van het verbond; zijn de ouders onbekeerd en trouweloos in het verbond, dat is op hun eigen rekening, de zoon zal niet dragen de misdaad van de vader; zo heeft men ze ook voor ware bondgenoten en kinderen te houden als ze opwassen, totdat, ze met ter daad vertonen, dat ze trouweloos in het verbond zijn, en aan de belofte geen deel hebben.

Zij vallen niet uit de genade, en de verzegeling wordt niet vernietigd; **maar 't is een bewijs dat de doop hun geen zegel was en dat ze nooit waarlijk in het verbond zijn geweest**; maar als sommigen na een zondig leven bekeerd worden, zo was de doop hun een zegel, dat ze waarlijk in het verbond waren opgenomen, en dat ze deel aan alle deszelfs goederen zouden hebben met der daad, gelijk zij daaraan in hun jeugd recht hadden, schoon zij tussen de doop en hun bekering niet minder dan naar bondgenoten geleken, én ten opzichte van hun staat in zichzelf, én in het waar oordeel van anderen zodanig waren. **De doop verzegelt alleen uitverkorenen.**

De zin van de vraag in het formulier van de doop.

XXVI. 8. Het formulier van de doop vraagt de ouders en de getuigen: Of ze niet bekennen, dat hun kinderen in Christus geheiligd zijn, en daarom als lidmaten van zijn gemeente behoren gedoopt te wezen? Om deze vraag wel te verstaan, zo merkt:

1. dat het formulier spreekt *tot bondgenoten, en van hun kinderen*.
2. *Geheiligd zijn*, wil niet zeggen, dat de kinderen nu in waarheid het beginsel van het geloof, van de wedergeboorte, en heiligmaking deelachtig zijn; ook niet, dat al de te dopen kinderen, en bijzonder dit mijn kind uitverkoren is, bekeerd en zalig zal worden; maar in 't gemeen dat de kinderen van de bondgenoten, uit kracht van het verbond met de bondgenoten en hun kinderen opgericht, de goederen deszelfs in recht hebben, en in bezitting zullen deelachtig worden, in tegenstelling van de kinderen van degenen, die geen bondgenoten zijn, dewelke geen beloften hebben in het Woord, latende de zaligheid, als ze jong sterven, aan de vrije en verborgene handelingen Gods, zonder het een of ander met fundament daarvan te kunnen zeggen. En omdat de kinderen van de bondgenoten niets vertonen dat voor of tegen is, zo hebben wij ze niet te onderscheiden, **maar hen uit kracht van de belofte voor kinderen van God te houden, totdat zij het tegendeel vertonen**. Zodat in Christus geheiligd te zijn is, deel te hebben aan Christus.
3. *Geheiligd te zijn*, is niet in een uitwendig verbond opgenomen te zijn, want daar is geen uitwendig verbond. De zaligheid des kinds, en niet iets uitwendigs, wordt van de ouders beoogd. De sacramenten zijn geen zegels van een uitwendig verbond, **maar alleen van het genadeverbond**, en tekenen en zegels van de rechtvaardigheid van het geloof; en ook het kind wordt bekend in Christus geheiligd te zijn, dat van geen uitwendig verbond gezegd kan

worden. Ook wordt bekend dat het kind voor de doop geheiligd is, en daarom gedoopt moet worden; zo wordt het dan niet een bondgenoot door de doop, maar het was het al te voren, en te voren was er geen verbond, **dan het verbond der genade**.

4. Het komt uit de onkunde en misvatting van de zaak, als sommigen het formulier veranderen, en zeggen: *in Christus geheiligd zijnde, of, die geheiligd worden, in Christus geheiligd moeten worden*. Indien men met die woorden wat anders wil, dan in het verbond der genade te zijn, gelijk men schijnt te willen, zo kan ik niet begrijpen, op wat grond zij hun kinderen laten dopen, of andere kinderen dopen, **daar toch geen andere grond van dopen is, dan het verbond, van de genade**, waarvan de doop een zegel is.

De kinderen van de bondgenoten moeten gedoopt worden.

XXVII. Dit nu vooruit gezonden hebbende, zo is de vraag: *Of de kinderen van de bondgenoten mogen en moeten gedoopt worden?*

Mennisten, Socinianen Brouwnisten zeggen: *neen*. Wij zeggen *ja*; want:

Bewijs 1.

In het Oude Testament moesten de kinderen van de bondgenoten besneden worden, dies moesten ze ook in het Nieuw Testament gedoopt worden. 't Eerste is buiten verschil. De reden van het gevolg is:

- (a) Omdat in beide Testamenten een en hetzelfde verbond is, raakt datzelfde verbond in het Oude Testament ook de kinderen, en moesten ze daarom het zegel van de besnijdenis ontvangen, zo dan ook in het Nieuw Testament en moeten derhalve gedoopt worden.
- (b) De doop is in plaats van de besnijdenis gekomen, het uitwendig teken is maar veranderd, het zegel is hetzelfde: [Kol 2:11-13](#). *In welke gij ook besneden zijt ... zijn de met Hem begraven in de doop. Die gedoopt is, wordt gezegd besneden te zijn, omdat het 't zelfde sacrament in wezen is.*
- (c) In beide is dezelfde betekende zaak, en hetzelfde einde, namelijk, de reiniging door het bloed en de Geest van Christus. Moesten dan de kinderen toen besneden worden, zo moeten ze dan nu ook gedoopt worden.

Bewijs 2.

De kinderen zijn in het Oude Testament gedoopt: [1 Kor. 10:1-2](#). *Dat onze vaders allen onder de wolk waren, en allen door de zee doorgegaan zijn; en allen in Mozes gedoopt zijn in de wolk en in de zee. Dat hier alle hun kinderen mede waren, is onbetwistelijk, [Exod. 10:24](#).* Gelijk de dopelingen onder water ingedompeld werden, zo waren zij allen in de zee, en het water in de wolk, welke steeds over hen was, bedekte hen, en deze doop was een verzegeling van hun geestelijke behoudenis, gelijk zij door het water van de zee Farao's handen ontkwamen, en door de wolk overschaduwd en bewaard werden voor de hitte van de zon; in deze wolk was de Heere Jezus met zijn tegenwoordigheid, [Exod. 14:24](#). Zijn de kinderen toen gedoopt als bondgenoten, zo moeten ze ook nu gedoopt worden, want zij zijn nu zowel bondgenoten, als toen.

Bewijs 3.

De kinderen van de bondgenoten zijn in het verbond, dus hebben ze ook recht tot de zegels van het verbond. Dat ze in het verbond zijn, blijkt: [Gen. 17:7](#), *Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten*. Dit was niet alleen in het Oude Testament, maar ook in het Nieuwe; want ook de gelovigen uit de heidenen zijn *Abrahams zaad*, en alzo in dat verbond ingesloten. Zie: [Rom. 4:11](#). ... *opdat hij zou zijn een vader van allen, die geloven in de voorhuid zijnde*.

Dit bevestigt ook Petrus, [Hand 3:25](#). *Gij zijt kinderen der profeten en des verbonds, hetwelk God met onze vaders opgericht heeft, zeggende tot Abraham: En in uw zaad zullen alle geslachten der aarde gezegend worden*.

Doe hierbij: [1 Kor. 7:14](#), *Anders waren uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig*. Inwendige heiligheid hebben zij niet, gelijk boven is bewezen, maar zij worden heilig genaamd, omdat een van beide ouders gelovig, en alzo in het verbond waren, en zo zijn de kinderen heilig door een verbondsheiligheid. Daar is geen uitwendig verbond, daar is tussen God en de gelovigen maar één verbond, en dat is het verbond der genade; zo zijn dan de kinderen van de bondgenoten in het verbond. In dit opzicht noemt de Heere hen Zijn kinderen: [Ezech. 16:20-21](#). *Verder hebt gij uw zonen en uw dochters, die gij Mij gebaard had. ... dat gij Mijn kinderen geslacht hebt.*

En zijn ze in het verbond, zo moeten ze ook het zegel van het verbond ontvangen, zoals blijkt uit: [Hand. 2:38-39](#). *... een ieder van u worde gedoopt. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen.*

Bewijs 4.

De kinderen hebben deel aan de goederen van het verbond, aan de verdiensten van Christus, aan de beloften, aan de zaligheid. [Matth. 19:14](#), Maar Jezus zeide: *laat af van de kinderens, en verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken is het koninkrijk der hemelen*. Deze waren geen geestelijke kinderen in nederigheid, maar natuurlijke kinderen, die tot Jezus gebracht werden, en van anderen, als te gering, van Jezus geweerd werden. Deze verklaart Jezus deelgenoten van het koninkrijk der hemelen, 't welk niemand kan zijn dan door en in Christus. En wie is er, die de kinderen, jong stervende, durft buiten de hemel sluiten?

Zo ook [Hand. 2:39](#), *Uw kinderen komt de belofte toe*. Die nu deel hebben aan de beloften van het verbond, die komt ook het zegel van het verbond en van de beloften toe.

XXVIII. Tegenwerping. 1. 't Is nergens bevolen: *doopt kinderen*.

Antwoord.

1. De Schrift is aan redelijke mensen gegeven, die weten dat onder bondgenoten allen verstaan worden, die in het verbond zijn, of ze dan man, vrouw of kinderen zijn.
2. Daar staat ook niet: doopt man, doopt vrouw. Ook worden ze met naam en toenaam niet genoemd.
3. Er staat, [Gen. 17:12](#), *Een zoontje van acht dagen zal u besneden worden*. Er staat, [Hand. 2:38-39](#), *Een ieder worde gedoopt; want u en uw kinderen komt de belofte toe*.

Tegenwerping. 2.

De kinderen kunnen er geen nut uit hebben, zij verstaan het niet, zij schreeuwen wel, terwijl zij gedoopt worden.

Antwoord:

- (a) Men moet niet wijzer zijn dan God, die het zo bevolen heeft.
- (b) Dat al, wat men meer bedenken kan, had ook plaats in de besnijdenis van de kinderen.
- (c) De ouders trekken er troost uit, en worden daardoor verbonden en opgewekt, om ze als bondgenoten aan te merken, en op te voeden. En als de kinderen tot hun verstand komen, zo trekken zij er alzo wel nuttigheid uit, als die volwassen gedoopt worden.

Tegenwerping. 3.

Christus is niet voor de dertig jaren gedoopt, dies moet men ook zo lang met de doop wachten, totdat de kinderen tot hun verstand komen.

Antwoord:

1. Daaruit zou volgen dat men voor de dertig jaren niet moest gedoopt worden; 't welk zij met hun eigen praktijk omstoten.
2. De doop was toen eerst ingesteld.
3. Christus was in Zijn jonkheid besneden.

Tegenwerping. 4. *Men moest eerst onderwezen worden, bekeerd en gelovig zijn, eer men gedoopt mag worden.* Ziet dat, [Matth. 28:19](#); [Hand. 2:38](#); [Hand. 8:37-38](#); [Markus 16:16](#).

Antwoord:

- Er staat ook, [2 Tim. 3:10](#), Dat zo iemand niet wil werken, hij ook niet ete. Zal men dan de kinderen de spijs onthouden? Wie ziet niet dat het beide ziet op volwassenen?
- Men mag geen kinderen dopen dan van de bondgenoten, zo moeten dan de ouders eerst bondgenoten worden, en in die moet onderwijzing, bekering en geloof voorafgaan. Zodat die plaatsen niets doen tegen het dopen van de kinderen van de bondgenoten.

Bron: *Redelijke Godsdienst*, deel 1, hoofdstuk 39.

Aanlyn: <https://theologienet.nl/theologie-v1/#10215>